

Jens "Jam" Rasmussen
Forkælet med frihed
556 sider
Gyldendal

Hvem skulle umiddelbart tro, at tennis har meget med musik at gøre? Nej, vel, men sætter man det perspektiv på, at begge dele kan udvikle sig til sublime kunstarter, så skal man ikke tænke sig meget om, før man får aha-blikket i øjnene.

Den runding er forfatteren rigtig god til at få frem i sit mammutværk om Lars Ulrich, der med sit band Metallica i stort set en menneskealder er trådt frem som superstar på alverdens scener og - som man nu siger i den branche - sparker røv bag trommerne.

At han så idag har et tæt venskab med en af de helt store tennisspillere gennem tiderne, John McEnroe, som selv interesserer sig voldsomt for gallerier og kunst, det gør vist heller ikke noget i den sammenhæng.

De to hænger i hvert fald ofte ud i McEnroes fede lejlighed i New York og jammer musik i lejlighedens tårnværelse.

Lars Ulrich selv har gennem tiden selv draget adskillige paralleller mellem tennis, kunst og musik og gør det på forskellig vis også i bogen ved at sige, at de der *tennisfyre, da godt vidste, at jeg var Torben Ulrichs søn. Og det var jo meget skægt at komme til at kende nogle af de der igen - først som tennis-rod og så som medlem af bandet.*

Bogen fortæller historien om Lars og Metallica med den storhed og det format, der netop er kendetegnende for den ydmyge virak, der omkranser bandet, uanset hvor i verden, de er. Der er noget ophøjet over Lars Ulrich og bandet, uanset hvor meget nede på jorden, de er. Og det er den storhed og det skaberværk, som Jens "Jam" er lykkedes med at ramme.

Selv om skilsmisser kan være sørgelige på én måde, så skinner det igennem på side 221 i bogen, at det var det, der skulle til for tre af bandets medlemmer, inklusive Lars, for at man kunne tage til udlandet og arbejde på sit globale gennembrud, Black Album.

Skilsmissen, fortæller Lars i bogen, var rimeligt smertefri, og parterne er gode venner idag, og ex-konen kommer altid og hører bandet, når de spiller i Californien.

Vi får, sådan ser det i hvert fald ud, HELE historien om bandet, om pauser, op- og nedture, musikalske og økonomiske, psykiske og spillemæssige udfordringer. Og det er IKKE kedelig læsning. Det er som om, vi kommer ind og piller helt inde i materien uden, at det på nogen måde bliver nyfident, men som om, at Lars bare vil have, at de mange, mange millioner over hele verden, der i årtier har fornøjet sig med musikken, også skal vide den fulde sandhed om,

hvordan den blev til.

En perle af energi og gode sætninger. Velkommen i musikbranchen. Velkommen til kunsten.